

אתה ואתה

מאת יגאל לביב

שערויית החבר של סגן-השר

המיגרש הטוב ביותר באילת להקמת מלון, שטח של 13 דונם ליד מועדון היסטוריון, נמסר לפי הוראת שר-התעשייה-המיסחר-והתיירות, גידעון פת, ללא מיכר, למשקיע הצרפתי מאוריסיו כהן, הקשור בחברה-הכנסת יצחק פרץ, איש חטיבת-לעם.

פת הורה על המסירה, למרות שהיו לפניו הצעות של יוזמים אחרים, שרצו בשטח, וביניהן הצעה של המלונאי דויד טייג, בעל "הילטון" בתל-אביב, להקים מלון "הילטון" באילת.

לדברי מקורות במשרד-התעשייה, קשור יצחק פרץ עם המשקיע כהן בקשרים ענפים. כאשר היה פרץ סגן-שר-התעשייה, התחיל ללחוץ למסירת המיגרש לכהן. לחציו לא הועילו, כיוון שמנכ"ל המישרד דאז, עמוס מר-חיים, עדיף למסור את השטח להקמת מלון "הילטון" ליד מלונאי בעל נסיון כטייג, ולא למשקיע אלמוני, שפרט לקשריו עם פרץ לא הצביע על עבר במלונאות בישראל.

אחרי שפרץ חדל להיות סגן-שר, הוא טיפל בכהן כנציג פרטי, וקיים סידרת-פגישות עם אנשי התיירות, ביניהם יורם בליזובסקי, ראש מינהל-התיירות, ודרש למסור את השטח לכהן. כאשר גם לחצים אלה לא הועילו, פגש פרץ עם פת ואמר לו, כי כשהיה סגן-שר הובטח המיגרש על-ידו, וגם על-ידי השר יגאל הורביץ, לכהן. פת הורה למסור את המיגרש לפרץ.

בישיבה שקיים השר פת עם נציגות התאחדות המלונאים, אמר כי החליט שלא לתת את המלון לספקולנט המשקיע בנכס-דלא-נייד, אלא לאיש-מיקצוע... משך השנים האחרונות לא מסר מינהל-מקרקעי-ישראל קרקע באילת למלון נות ללא מיכר, ועתה החל פרץ לוחץ על המינהל כי יקצה לו את השטח, לפי הוראת פת, ללא מיכר.

מי באמת, גורם את האינפלציה?

משכר, והצריכה הנותרת באה מהכנסות שלא משכר!

השכר הנקי בסקטור הציבורי היה, בשנת 1978, נטו, 25 מיליארד לירות, לעומת כלל ההוצאה הציבורית של 280 מיליארד לירות. כדי להראות את אפסות מישקל השכר בסקטור הציבורי כגורם אינפלציוני, יש לזכור כי אותה שנה גדלו חובות הממשלה על ריבית והפרשי-הצמדה ב-40.7 מיליארד לירות, שכוון שעבר ישירות לנכסים הפיננסיים שבידי ציבור העצמאיים, והוא כפול כמעט ממישקל השכר של הסקטור הציבורי. נוסף לגידול הנכסים הפיננסיים בשנת 1978, גדלו באותה שנה הסובסידיות להון מ-13 ל-25 מיליארד לירות, וכן ניתנו הקלות מסים לסקטור העסקים ב-5 מיליארד לירות.

המסקנה: לעומת הכנסות פנויות משכר בכל המשק, בסך 68 מיליארד לירות, הזרימה הממשלה לסקטור ה-ציבורי והעסקי 40.7 מיליארד לירות כהפרי הצמדה, ועוד 25 מיליארד לירות כסובסידיות להון - היינו 65.7 מיליארד לירות - יותר מכל השכר במשק!

הצבעה זו של טימור (מייגון) מס' 37, קיבלה חיזוק מכיוון שסקטור העסקים עצמו, על-ידי הוועדה של שלמה אליהו, הוועדה מצאה כי בידי ה-ציבור נכסים צמודים ב-339 מיליארד לירות, מזה 222 מיליארד לירות הפרשי-הצמדה. הוועדה קובעת כי הפרשי-הצמדה משמשים את הפרומות כ-ווחים לכל דבר, ומגבירים את הביקוש. הוועדה קבעה כי העוצמה האינפלציונית של הנכסים הצמודים הפיננסיים, מהווה 22% מסך ההוצאה הכללית הצריכה פרטית בשלוש השנים 1976 עד 1978, והיא שווה ל-40% מכלל התשלומים ל-שכר באותן שוש שנים.

הוועדה מצאה כי ב-1979, נוספו הפ-רשי-הצמדה של 150 מיליארד לירות רק על הנכסים הצמודים למדד, שהיו בידי הציבור בסוף 1978, בסך 250 מיליארד לירות.

תוספת זו של הפרשי-הצמדה בלבד, גדולה פי שלושה קמעט מכלל השכר-נטו בכל המשק. היש עדיין ספקות ב-קשר לשאלה מי גורם לביקוש היוצר אינפלציה?

רזיכמאן גבר על ברונפמן

מילחמת-איתנים, שהתנהלה בלונדון על שליטה בחברת-ענק למקרקעין, הס-תיימה בניצחון מוחץ של האחים רויכ-מאן, שרכשו את בנק "טפחות" בישראל, על האחים ברונפמן, בעלי רשת "שו-פרסל" בישראל.

האחים אדוארד ופיטר ברונפמן-מן, בניו של מייסד האימפריה (ה"סי-גראם") סאם, הקימו ממלכה משלהם בהשקעות בנכסים בקנדה. לאחרונה נכנסו לפעילות בבריטניה, רכשו שליטה בחברת "טריזאק", תמורת 52 מיליון דולר. בעוד הרכישים שליטה על "טריזאק", נכנסו האחים רויכמאן מ-קנדה, באמצעות חברת "אולימפיה ויורק

פיטר ואדוארד ברונפמן מי ניצח את מי

פיתוח", ורכשו שליטה בחברה אנגלית בשם "אנגלוש פרופרטי קורפוריישן", שבמיקרה היה לה אחוז נכבד גם ב-"טריזאק". האחים ברונפמן ניסו במשך כמה חודשים למנוע את השתלטות רויכמאן על חברת-האם, אך נכשלו לחלוטין, ו-חושג הסכם שלפיו ישלטו הברונפמנים בבת, והרויכמאנים באם.

שני ניתוחים כלכליים, האחד של וע-דת-מישנה של ועדת-הכספים של הכנסת, בראשות שלמה אליהו, והשני של ה-כלכלן צבי טימור, מספקים הוכחות לסיום הוויכוח על השאלה מי גורם לאינפלציה, השכירים, או העצמאיים שאינם משלמים מס-אמת (וחלק מן הר-שומים כשכירים, מרווחים כעצמאיים). מדור זה פירסם בשנתיים האחרונות בקביעות, ניתוחים כלכליים של רבים, וביניהם ג'ון קנת גלברית על הסי-בות לאינפלציה, וניתוחים אלה הפכו לאחרונה הנחות מקובלות על רבים. נדמה, כי המיספרים המובאים להלן, ישכנעו גם את אחרוני המפקקים, כי יש להחליף את התאוריה, הראה ב-שכיר את האשם העיקרי באינפלציה.

ראשית, ב-1978 היו בישראל 1.2 מיליון מועסקים, מהם יותר ממיליון שכירים. כלומר - 15% מכלל המועסקים היו עצמאיים. ההכנסה הלאומית היתה ב-1978, 197 מיליארד לירות. כל תשלומי השכר, וביכוללם הוצאות נילוות, היו 116 מיליארד. כלומר, השכר היה 58.7% מכלל ההכנסה הלאומית. אם נצרף להכנסות שכירים הכנסות מרוכז, נגיע ל-60% מכלל ההכנסה ה-אומית לשכירים, בעוד ש-15% העצ-מאיים והחברות קיבלו 40% מההכנסה הלאומית.

נתון זה אינו מביא בחשבון הכנסות של 40 מיליארד לירות מריבית והפרשי-הצמדה על מילונות-מדינה, שרובן בידי העצמאיים. אם נתבונן במרכיבי השכר, נמצא כי בשנת 1978 היתה ההכנסה הפנויה משכר (השכר הלאומי), פחות הוצאות נילוות, פחות מס-הכנסה) 68 מיליארד לירות. הצריכה הפרטית היתה, באותה שנה, 147 מיליארד לירות. מכאן, שרק 68 מתוך 147 מיליארד לירות של הצ-ריכה הפרטית, ניתן להסביר כצריכה

"טפחות" כופה ביטוח ב"כללביט"

אזרחים שקיבלו משכנתא לרכישת דירה בבנק "טפחות", מווייבים לבטח את הדירה בסוכנות הביטוח "כללביט" מי שחפץ לעשות ביטוח אצל סוכן אחר, או בתנאים אחרים, צריך לנהל מילחמת שור לכך. כך מעביר "טפחות" לסוכנות "כללביט", כל שנה, פרמיות בעשרות מיליוני לירות, כיוון ש"טפחות" הוא המלווה הגדול במדינה במשכנתאות. בדיקת הפוליסה שמוכר "טפחות" ב-אמצעות "כללביט", מראה כי הבנק מ-ייבב את הלקוח לבטח את מלוא ערך הדירה, ולא בסכום המשכנתא בלבד, דבר המייקר את התשלום לביטוח פי שלושה. "כללביט" אינה קובעת את שווי הדירה לפי הנחיות איגוד חברות הביטוח, היינו לפי השטח במטרים ושווי המטר לפי מחירון השמאים ב-ניכוי בלאי. נוסף על כך, הפוליסה של "כללביט" אינה מכסה סיכונים שחב-רות אחרות נותנות, כמו כיסוי חלודה, חיש תמורת ישן, ועוד.

פניות של מבטחים-בכוח, למפקח על הביטוח, נענו כי אין הוא מוכן להת-ערב בנושא זה. השלמת המפקח על הביטוח עם כפייה זו מוזרה במיוחד, מאחר והוא מקבל דיווחים מלאים משיבות הנהלת "כללביט", המעבירה לידעתו את הס-דרי הביטוחנות של "כללביט", ומפרשת את שתיקת המפקח כחסכמה.

מבקר החברה קובע בדו"ח-הביקורת שלו (מיספר 62) כי, בקרות אירוע, שבו תידרש החברה לשלם כספים בגין הפוליסות שהוציאה, ובהתחשב בכך ש-אין לחברה ביטוח-מישנה, ספק אם הביטוחנות שבידה ואמצעיה יאפשרו זאת."

קיבלה 507 אלף דולר לשנה, ומריון יעבץ קיבלה עבור יחסי-ציבור, לאיראן-איינר 67.5 אלף דולר. נציגי "רודרפיין" בישראל, אישרו כי המישרד עדיין נותן שירותים למשרדי-ממשלה ישראלים באמריקה.

הקשר הפירסומאי של הסנאטור יעבץ, השאה הפרסי וממשלת ישראל

בשנת 1971 פתחה חברת-הפירסום האמריקאית "רודרפיין" מישרד ביר-שלים, וקיבלה לפתע עבודות-פירסום ענקיות מכל מישרדי-הממשלה, המגביות וחברות גדולות ביותר. החברה קיבלה גם עבודות פירסום ויחסי-ציבור באמ-ריקה, עבור ממשלת-ישראל וגופים ממ-שלתיים שונים. כל העבודות נמסרו לה ללא מיכר, ועד לפני זמן לא-רוב לא ניתן היה להבין מדוע החליטה ממשלת ישראל להעביר כספים לחברת-פירסום זו.

לפני כמה שבועות התפוצצה באמ-

פירסומאית יעבץ 67,500 לישנה

ריקה שערוויה השופכת, אולי, אור על הדבר. אחרי נפילת השאה, התפרסמו מיסמכים, המספרים כי השאה החליט להקים לובי איראני בסנאט האמרי-קאי, ובין היתר רצה למשוך לצידו את הסנטור היהודי הידוע, יעבץ יעבץ. "ניו-יורק-טיימס" (31.5.79) מספר, כי האיראנים החליטו שהדרך הטובה ב-יותר למשוך לצידם את הסנטור יעבץ היתה על-ידי שכירת שרותים במישרד הפירסום "רודרפיין", שבה יש למרין יעבץ, אשת הסנטור, חלק. כדי לטשטש את הקשר, מוסרים המיסמכים, הוחלט כי, "איראן-איר" תחתום על חוזה עם חברת-הפירסום על יחסי-ציבור. החברה

כמה מרוויחים מאבטיחים?

בעל חברה גדולה, המעסיק 300 עוב-דים, עושה לשנה מחזור של 40 עד 50 מיליון לירות, ורואה רווח נקי של מיליון לירות לערך, אחרי מאמצים קשים.

אותו אדם התיידד עם בעל זוכן אב-טיחים, הפותח כל שנה את עסקו ל-ארבעת חודשי העונה. אחרי כמה שי-חות, שמע מבעל זוכן-האבטיחים כי הוא עושה כל עונה, על השקעה מיני-מלית, הכנסה של 800 אלף לירות אחרי ההוצאות. על מס אין מה לדבר.

רגעים נקנה להקרנה באמריקה

חברת "ישראל", מפיצת הסרט "רג-עים" של משה מיזרחי ומיכל בת-אדם, מכרה אותו להפצה מחוץ אל חוף בכל ארצות-הברית. הוא יוקרן בהקרנת-בכורה באוקטובר השנה, ב-"סינמה 5", בשדרה השלישית בניו-יורק. עד כה הושקעו בהפצת הסרט ב-אמריקה 200 אלף דולר, והמפצעים מקווים להכנסות קופה של 4 עד 5 מיליון דולר. הסרט, שזכה לציון לשבח בפסטיבל קאן, יוצג בפסטיבל סן-פרנ-ציסקו.

"ישראל" נמרה את החכנות להפקת שני סרטים נוספים, עוד השנה. האחד שוב בבימויה של מיכל בת-אדם, יופק בחיפה בהשקעה של 750 אלף דולר. השני, בבימויו של משה מיזרחי, יצולם בירושלים, בהשקעה של מיליון ורבע מיליון דולר. עבודות המעבדה יהיו ב-צרפת. ההשקעות בסרטים הן אמרי-קאיות, צרפתיות וישראליות.

מוכרים באמריקה שייט במצריים ובישראל

חברת הנסיעות "סלבריטי" בהוליווד, מציעה לטסים למיזרח התיכון, בתקופה של דצמבר עד מארס, מסע-שיט על הספינה "יאסון" מסאס לעקבה, אילת, טאפאנה וחרו, במשך שיבעה למים, במחיר של 600 עד 1200 דולר למיט. המסע כולל ביקורים בלוקסור, קאהיר, פטרה, מצדה וירושלים. ניתן לעלות על האניה באילת או בסואס.